

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **Ginkgo účetnictví, s. r. o.**, se sídlem Maničky 46, Brno, zastoupená Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2018, čj. JMK 24028/2018, sp. zn. S-JMK 19015/2018/SD/VW, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2019, čj. 41 A 14/2018-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu **do 30 dnů** od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Václava Voříška, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl pro opožděnost její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 13. 4. 2017, čj. ODSČ-63232/17-20. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých dalších zákonů. Krajský soud žalobkyni nevyhověl a v záhlaví uvedeným rozsudkem její žalobu zamítl.

[2] Proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, v níž mimo jiné uvedla, že „žalobce doplní kasační stížnost na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem“.

[3] Jelikož kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval usnesením ze dne 30. 4. 2019, čj. 8 As 123/2019-12, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti,

a to tak, že uvede důvody, pro které byla kasační stížnost podána. Současně ji poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 30. 4. 2019. Zástupce stěžovatelky však na danou výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval a náležitosti kasační stížnosti spočívající v důvodech jejího podání nedoplnil.

[4] Podle § 37 odst. 3 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzve předseda senátu usnesením podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[6] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[7] Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny podle § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[8] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, které brání jejímu věcnému vyřízení, a tato vada nebyla přes výzvu předepsaným způsobem odstraněna, a stěžovatelka ani zdejší soud včas nepožádala o prodloužení lhůty k doplnění podání, Nejvyšší správní soud ve smyslu § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[9] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[11] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto, a to k rukám zástupce stěžovatelky Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. června 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu